

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ सबैको जीवनलाई दुःखबाट मुक्त गरेर स्वर्गको वर्सा दिन । यस समय सबैलाई मुक्ति र जीवनमुक्ति मिल्छ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले अहिले कुनचाहिँ कलमी कुन विधिले लगाइरहेका छौ ?

उत्तर:- हामीले अहिले दैवी फूलको कलमी लगाइरहेका छौं । जो ब्राह्मण कुलका हुन्, उनीहरू यस कलमीमा आउँदै जान्छन् । यो हो देवता धर्मको कलमी, जसमा मनुष्य देवता बन्छन् । यो कलमी श्रीमतको आधारमा लाग्छ । बाबालाई याद गर्नाले तमोप्रधान आत्मा सतोप्रधान बन्छ ।

गीत:- भोलेनाथ से निराला...

ओम् शान्ति । “शिव भगवानुवाच”- बाबालाई यस्तो भन्नुपर्दैन । तर बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ- शिव भगवान् नै हुनुहुन्छ । त्यसैले शिव भगवानुवाच बच्चाहरूप्रति । शिवलाई सुप्रीम रूह पनि भनिन्छ । अब शिवको परिचय बच्चाहरूलाई राम्रोसँग सम्झाइएको छ । फेरि पनि सम्झाइन्छ- सबैका सद्गति दाता शिव नै हुनुहुन्छ । उहाँलाई ईश्वर, भगवान्, प्रभु पनि भनिन्छ । धेरै नाम राखिदिएका छन् । शिवलाई अन्तर्यामी पनि भन्छन् । वास्तवमा अन्तर्यामी भन्नु- यो पनि गलत हो । अन्तर्यामी अर्थात् सबैको मनको कुरा जान्ने । शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मैले कसैको भित्रको कुरा जान्दिनँ । म त तिम्रो पिता हुँ । म आउँछु नै कल्प-कल्पको संगमयुगमा । मेरो नाम शिव हो । परम आत्मा भन्दछन् । तिम्रो पनि आत्मा छ नि । तर तिम्रो शरीरको नाम राखिन्छ । आत्माको नाम उही हो । अब परमपिता परमात्माको पनि नाम हुनुपर्छ नि । उहाँको नाम नै हो शिव । उहाँ हुनुहुन्छ निराकार, उहाँको शरीरको नाम छैन । यो आत्मा, उहाँ परम आत्मा अर्थात् परमात्मा हुनुहुन्छ । बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मेरो नाम शिव हो । आत्माको नाम राखिन्छ शिव । उहाँको नाम एउटै शिव हो । परम भएको हुनाले परम आत्मा शिव भनिएको हो । केवल ईश्वर अथवा प्रभु भन्नु यो कुनै नाम होइन । बाबा भन्नुहुन्छ- म सुप्रीम सोल हुँ, तर नाम त चाहिन्छ नि । यसैले ड्रामा प्लान अनुसार नाम शिव राखिएको छ । उहाँ हुनुहुन्छ पर भन्दा पर रहनेवाला परम आत्मा । उहाँ सबैभन्दा सर्वोच्च पनि हुनुहुन्छ, सबैभन्दा न्यारा-प्यारा पनि हुनुहुन्छ । उहाँ परम आत्माले यस शरीरद्वारा भन्नुहुन्छ- म आफ्नो पिता शिवलाई याद गर । गड फादर भन्दछन् नि । फादरको नाम हो शिव । उनीहरूले गड फादर शिव भन्दैनन् । उहाँको नाम शिव हो यो जान्दैनन् । शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्, सबै ठाउँमा लिंगको पूजा गर्छन् । लिंगको नाम नै हो शिव । उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ त्यसैले शिवाचार्य हुनुभयो । शिवाचार्यवाच । भक्ति मार्गमा अनेक नाम राख्नाको कारण अन्यौलमा परेका छन् । बेहदका बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ, तिमी सबै आत्माहरूलाई पार्ट खेलको लागि आ-आफ्नो शरीर मिलेको छ । शिवबाबाले पनि आएर राय दिनुहुन्छ । त्यसैले भनिन्छ श्रीमत भगवानुवाच । फरक पर्छ नि । शिवका त सबै बच्चा हुन् । कृष्णलाई त प्रजापिता भन्न सकिँदैन । प्रजापिता ब्रह्मालाई नै भनिन्छ । एक हुनुहुन्छ शिवबाबा फेरि प्रजापिता ब्रह्मा । शिवबाबा हुनुहुन्छ रचना रचनेवाला, उहाँबाट नै वर्सा मिल्छ । उहाँले नै आएर ज्ञान दिनुहुन्छ । ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँको वर्सा हो स्वर्ग । सबैलाई जीवनमुक्ति दिनेवाला बाबा नै हुनुहुन्छ । एक जीवनमुक्ति शब्द नै सबैको साथमा लाग्छ । सबैको जीवनलाई दुःखबाट मुक्त गर्नुहुन्छ । फेरि सम्झाउनु हुन्छ-

पहिले तिमी नै जीवनमुक्तिमा आउँछौ, तिम्रो पार्ट छ। पहिले क्राइस्ट आदिले यूरोपतिर नै जन्म लिए। तिमी यहाँ नै आउँछौ। यहाँ नै देवी-देवताको राज्य हुन्छ। भगवती श्री लक्ष्मी, भगवान् श्री नारायण भन्छन्। तर भगवान् भन्न सकिँदैन। त्यो हो आदि सनातन देवी-देवता धर्म, जुन अहिले प्रायः लोप भइसकेको छ। देवताहरूका चित्र छन् तर उनीहरूलाई यो सत्ययुगको वर्सा कसले दियो? यो कसैले जान्दैन। तिमीले अहिले जान्दछौ— यहाँ देवी-देवताहरूबाट नै विश्वको इतिहास-भूगोल शुरू हुन्छ। सबैभन्दा पहिले देवी-देवता धर्मका आउँछन्। बाबा सम्भाउनु हुन्छ— उनीहरूलाई यो प्रारब्ध मिलेको हो। अवश्य अधिल्लो जन्ममा यस्तो पुरुषार्थ गरेका थिए। सृष्टि त चलिरहन्छ नि। गाइएको छ— बाबा आएर ब्राह्मण, देवता र क्षत्रिय धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। बाबाले यस समयमा ब्राह्मणहरूलाई बसेर पढाउनु हुन्छ। तिमी पहिले शूद्र थियौ, फेरि शूद्रबाट ब्राह्मण, ब्रह्मा मुख वंशावली बनेका छौ। उहाँ हुनुहुन्छ बाबा, यी हुन् दादा। जबसम्म ब्रह्मावंशी बन्दैनौ, आत्माले बाबाबाट वर्सा पाउन सक्दैन। ब्रह्मालाई एडम पनि भनिन्छ। ब्रह्मा सरस्वती आदम र बीबी... यी त सबैका माता-पिता हुन्। जति पनि मनुष्य छन्, प्रजापिता ब्रह्मा सबैका अग्रज हुन्। ब्राह्मण धर्म, फेरि त्यसबाट देवता धर्म, फेरि देवता धर्मबाट दोस्रो, तेस्रो धर्म।

बच्चाहरूलाई भनिन्छ— शिवबाबालाई याद गर। यस्तो भन्नु छैन— ईश्वरलाई अथवा परमात्मालाई याद गर। उहाँ पिता हुनुहुन्छ। तिमीलाई सम्भाइन्छ— आत्मा पनि बिन्दु हो, परम आत्मा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ। यस बिन्दुको नाम हो आत्मा। त्यस बिन्दुको नाम हो परम आत्मा शिव। शिवका मन्दिर पनि धेरै प्रख्यात छन्। बच्चाहरूलाई यो सम्झनु छ— हामी आत्मा हौं। एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छौं। भिन्न-भिन्न पार्ट खेल्छौं। शिवबाबालाई पनि पार्ट खेल्नु छ। भन्दछन्— हे भगवान् आएर हामीलाई मुक्त गर्नुहोस्, पतितबाट पावन बनाउनुहोस्। यो कसैले जान्दैनन्— शिवबाबा नै पतितलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। ज्ञानका सागर, प्रेमका सागर हुनुहुन्छ। उहाँले बसेर ज्ञान दिनुहुन्छ— यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ? मुख्य दुई चित्र छन्— कल्पवृक्ष र सृष्टिचक्र। चक्रमा सुई पनि देखाइएको छ, जसबाट थाहा हुन्छ बाँकी कति समय छ। कलियुगमा कति धेरै मनुष्य छन्, सत्ययुगमा धेरै कम हुन्छन्। फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। यो सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा आएको छ, यसैले स्वदर्शन चक्र पनि तिमीलाई दिइएको छ। शंख पनि तिम्रो हो। यो हो मुखद्वारा ज्ञान सुनाउने कुरा। ज्ञानको शंख बजाउँछौ। बाबा सम्भाउनु हुन्छ— हे आत्माहरू! आफ्नो बाबालाई याद गर। गाइएको पनि छ— जब सतगुरु मिल्नुभयो दलालको रूपमा... बाबा स्वयं यिनमा बसेर तिमी आत्माहरूको सगाई गराउनुहुन्छ, तिमीलाई पनि सिकाउनु हुन्छ। तिमी पनि दलाल बन्छौ। यिनले पनि भन्छन्— शिवबाबालाई याद गर। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा भन्नुहुन्छ— म बाबालाई याद गर। तिमीले पनि भन्छौ— शिवबाबालाई याद गर्नुभन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। अल्फलाई याद गर्नाले यो राजाई मिल्छ। उनको आत्मालाई फेरि ८४ जन्म भोग्नुपर्छ। तिमीलाई स्वदर्शन चक्रको बारेमा थाहा भएको छ। कसरी हामी ८४ जन्म लिन्छौं। जगत अम्बा, जगतको माता हुन्। अवश्य जगत पिता पनि हुनुपर्छ। यस्तो होइन— यी स्त्री-पुरुष हुन्। ब्रह्माकी पुत्री हुन् सरस्वती। ब्रह्माका सबै बच्चा हुन्। ब्रह्माकी स्त्री होइनन्। ब्रह्माकी पुत्री सरस्वतीको गायन छ। उनलाई नै जगत अम्बा, ब्रह्मालाई जगत पिता भनिन्छ। सरस्वती हुन् मुख्य, यसैले सम्हाल्नको लागि उनलाई राखिएको छ। उनको पार्ट नै यस्तो छ। अहिले तिमीले जान्दछौ— शिवबाबाले यी ब्रह्माद्वारा हामीलाई ज्ञान दिइरहनु

भएको छ । हजुर माता-पिता हामी बालक हजुरका... यो महिमा उनको गाइएको छ । उनी हुन् फादर । मदर त होइनन् । शिवबाबा हुनुहुन्छ नि । बाबा आएर यिनमा प्रवेश गरेर यिनीद्वारा बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाउनु हुन्छ । तर उनी पुरुष हुन्, त्यसैले मातालाई कलश दिइएको छ । उनीहरूले फेरि देखाएका छन्— सागर मन्थन गरे, कलश निकल्यो, जुन लक्ष्मीलाई दिइयो । त्यो पनि गलत हो । कलश माताहरूको शिरमा राख्नुहुन्छ । ज्ञान-ज्ञानेश्वरी जगदम्बा हुन् । शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा ज्ञान दिनुहुन्छ । ईश्वरले ज्ञान दिनुहुन्छ, त्यसैले तिमी पनि ज्ञान-ज्ञानेश्वरी भयौ नि । फेरि बन्छौ राज-राजेश्वरी । तिमीले भन्छौं— हामी राजऋषि हौं । ऋषि शब्द पवित्रताको लागि राखिन्छ । सच्चा-सच्चा राजऋषि तिमी हौ । उनीहरू हुन् हठयोगी । तिमीले राजाइको लागि विकारको संन्यास गर्छौं । अहिले तिमी छौ संगममा । यो हो कुम्भ । तिमीले ज्ञान स्नान गरिरहेका छौ र योग पनि सिक्छौ । ज्ञान सिकाउनु हुन्छ, यो सृष्टि कसरी घुम्छ ? बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, तिमी पनि मास्टर ज्ञानसागर हो । यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । नम्बरवार पास हुन्छन् । रामलाई बाण किन दिइएको छ— यो पनि थाहा छैन । यो सम्झाउनको लागि दिनुपर्ने हुन्छ । नत्र मनुष्यले सम्झन्छन्— बाण चलाउनु, यो त हिंसक चित्र हो । जसरी देवीहरूको हातमा पनि हिंसक बाण आदि हतियार दिएका छन् । सम्झाइन्छ— यस समय सबै क्षत्रिय युद्धको मैदानमा छन् । तर तिम्रो युद्ध हुन्छ मायाको साथमा । यादमा पूरा नरहनाले रावणलाई जित्न सक्दैनौ । कर्मातीत अवस्थालाई पाउन सक्दैनौ । तिम्रो यो हो युद्ध स्थल । युद्धमा स्थिर रहनेको नाम युधिष्ठिर राखिएको हो । यस्ता-यस्ता नाम बसेर बनाएका छन् । युधिष्ठिर र धृतराष्ट्र देखाउँछन् । ऊ पाण्डवहरूको थियो, ऊ कौरवको । यी सबै कहानीहरू बसेर बनाएका छन् । यस्ता नाम होइन ।

यो तिम्रो पढाइ कति सजिलो छ । यसमा जसले जति बढी पढ्छ, उसले त्यति उच्च पद पाउँछ । यहाँ पनि तिमीले जति योग लगाउँछौ, पढ्छौ उति उच्च पद पाउँछौ । यसमा ध्यान बढी जानुपर्छ । जाँचमा फेल हुन्छन् भने पैसा नै बर्बाद हुन्छ । यसमा पनि राम्रोसँग ध्यान दिएर पढ्नुपर्छ । तिमी ईश्वरीय विद्यार्थी हौ । तिम्रो त ठूलो विश्वविद्यालय हुनुपर्छ । ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्वविद्यालय । तिमीले सारा ब्रह्माण्डको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिइरहेका छौ । यसैले तिमी लेख्न सक्छौ— ईश्वरीय विश्वविद्यालय । बाबा बसेर सिकाउनु हुन्छ— कति उच्च पद तिमीले पाउँछौ । यो धेरै ठूलो पढाइ हो । बच्चाहरूलाई युक्तिले सम्झाउनुपर्छ । हामी ईश्वरीय विश्वविद्यालय लेख्छौं किनकि विश्वको इतिहास-भूगोल कसरी दोहोरिन्छ ? यो चक्र कसरी घुम्छ ? यो सम्झाउँछौं । जसबाट उनीहरूले पनि सम्झ्नु— यो ईश्वरीय विश्वविद्यालय त ठीक छ । ब्रह्माण्ड अर्थात् सारा विश्वको ज्ञान यहाँ मिल्छ । शुरुमा के थियो ? तिमी कसरी मालिक बन्यौ ? यसमा बुद्धि बडो पवित्र हुनुपर्छ । तिम्रो बुद्धिलाई अहिले ज्ञान मिलिरहेको छ । शेरनीको दूध सुनको बर्तनमा... यसमा सतोप्रधान बुद्धि चाहिन्छ । बाबालाई याद गर्नाले तिम्रो बुद्धि सतोप्रधान बन्छ । याद गर्दैनौ भने तमोप्रधान बन्न पुग्छौ । घरी-घरी बाबालाई भुल्छौ । यस मेहनतमा समय लाग्छ, कल्प पहिले जस्तै जो ब्राह्मण कुलका हुन्, उनीहरू आउँदै जान्छन् । कलमी लाग्दै जान्छ । कल्प पहिले जस्तै तिमीले मनुष्यलाई देवता बनाउने कलमी लगाइरहेका छौ । यो हो देवता धर्मको कलमी । ती मनुष्यहरूले त जंगललाई बढाउनको लागि जंगलको नै कलमी लगाउँछन् । नत्र काठ-दाउरा मिल्न सक्दैन । न त जनावर नै रहन सक्छन् । यहाँ तिमीले देवता धर्मको कलमी लगाइरहेका छौ । तिमीले बाबाको मतमा दैवी

२०७३ भाद्र ०१ बुधवार १७-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन फूलको कलमी लगाइरहेका छौ। हामी कुनै समारोह आदि गर्दैनौ। यी त बुझनुपर्ने कुरा हुन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) उच्च पद पाउनको लागि पढाइमा पूरा ध्यान दिनु छ। यस युद्ध स्थलमा मायालाई जितेर कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नु छ। हार खानु छैन।
- २) आफ्नो बुद्धिलाई सतोप्रधान पवित्र बनाउनको लागि बाबाको यादमा रहनु छ। दैवी फूलहरूको कलमी लगाउनु छ, स्वर्गको स्थापना गर्नु छ।

वरदानः— निराकारी स्थितिको अभ्यासद्वारा मैपनलाई समाप्त गर्ने निरहंकारी भव

वर्तमान समय सबैभन्दा सूक्ष्म र सुन्दर धागो मैपन हो। यो म शब्द नै देह-अभिमानदेखि पार लैजानेवाला पनि हो र देह-अभिमानमा ल्याउनेवाला पनि हो। जब मैपन उल्टो रूपमा आउँछ, बाबाको प्यारो बनाउनुको सट्टा कुनै न कुनै आत्माको, नाम-मान-शानको प्यारो बनाइदिन्छ। यस बन्धनबाट मुक्त बन्नको लागि निरन्तर निराकारी स्थितिमा स्थित भएर साकारमा आऊ— यस अभ्यासलाई स्वाभाविक स्वभाव बनायौ भने निरहंकारी बन्छौ।

स्लोगनः— कसैको राम्रो वा नराम्रो कुरा सुनेर संकल्पमा पनि घृणा भाव आउनु— यो पनि परमत हो।